

Het onderweghuis

Ik mag jullie iets meer vertellen over het Onderweghuis.

Eerst iets over het *huis*

- Het is een open huis. Dat wil zeggen dat je er zomaar mag binnenlopen. Meestal is er iemand thuis. Behalve op maandag dan houden we het stil.
- Het is een huis waar niet veel te doen is. (Wel een dagelijks gebed waar iedereen vrij is om bij aan te sluiten en af en toe een vorming). We kiezen er bewust voor om gewoon te zijn, aanwezig te zijn zodat er tijd is voor elkaar en voor de mensen die aangewaaid komen.
- In het huis is iedereen welkom, één keertje of regelmatig, het kan allemaal. Er zijn ook geen voorwaarden aan verbonden, maar mensen voor wie het leven kwetsbaar geworden is, zijn bijzonder welkom.
- Het is dus een huis waarvan wij hopen dat het voor velen een thuis mag worden.

Maar het gaat niet alleen over een huis, over stenen, het gaat evenveel over *mensen*

- Mensen die aanwezig zijn.
  - Mensen die geboeid zijn door j^ouw verhaal, je vreugdes en je zorgen.
  - Mensen die aanspreekbaar zijn, open op wie of wat er zich aandient.
  - Mensen die het aandurven om van perspectief te wisselen, naar de wereld te kijken door de ogen van de ander.
  - Je zal er dus mensen ontmoeten die betrokken zijn op elkaar en elkaar tijd gunnen.
- Zo kunnen we samen elkaars menselijke kwetsbaarheid dragen, en dat maakt ons sterker.

Een huis, mensen en een *inspiratiebron*

In dit huis kiezen wij er bewust voor om te leren leven vanuit een ontvankelijke, open levenshouding, gericht op elke mens die op onze weg komt en dit vanuit een intense verbondenheid met de Bron van Leven. We willen ons eerst en vooral zelf laten dragen en Léven in zijn Aanwezigheid. Alleen op dat fundament kunnen we dan op onze beurt anderen dragen.

De inspiratiebron voor deze manier van leven is voor ons het Evangelie met extra aandacht voor Stille zaterdag (daar hoor je straks meer over). Dat kan voor iedereen leven-gevend te zijn, maar je hoeft dit niet te beamen om welkom te zijn in huis.

Dit kwalitatief Aanwezig-zijn wordt hertaald door de Presentie. In wezen gaat presentie over concreet tijd en aandacht hebben voor de ander in heel zijn anders-zijn, trouw nabij zijn en blijven. Alles begint bij een betrokken relatie zodat voor de ander ervaarbaar is dat wat hij meemaakt er voor jou toe doet en dat je iets wilt leren begrijpen van het leven van die ander. Van daaruit kun je, door mét hem of haar te zijn, er ook vóór hem of haar zijn. Wil je hierover iets meer te weten komen dan kan je achteraan het boek vinden (vers van de pers):

Presentie: samen mens worden.

Leven vanuit de spiritualiteit van Stille Zaterdag

Stille Zaterdag.

Onmacht, kleinheid, ...

Alles uit handen geven – sterven.

En stil worden

Leven vanuit de spiritualiteit van Stille Zaterdag

is in die stilte blijven, die 'dood' 'dood' laten zijn

is een mens worden die

– in Jezus' spoor –

aanwezig is, louter liefde is

is een mens worden die

– 'in Gods Naam' –

niet wegloopt van de stilte

hoe benauwend ook

Leven vanuit deze spiritualiteit is 'gewoon'

– even gewoon als de goddelijke logica van de liefde –

er bij blijven in die stilte

en niets 'doen', niets 'zeggen',

maar blijven, met je hele wezen,

de stilte aandurvend

omdat je weet dat je niet alleen bent.

'Stille Zaterdag-spiritualiteit'

Is het leven durven leggen in de handen van de Liefde

Is loslaten alles waar ik mij aan vastklamp.

Is kiezen om te leven-IN-vertrouwen,

wetende dat dit niet kan uit eigen kracht.

Er is maar één reden waarom het wél kan:

Omdat Jezus, die God-mens,

de stilte, de leegte, de dood, heeft aanvaard,

de stilte is ingegaan met zijn Liefde,

en er dus nooit meer – NOOIT MEER – een plek of gebeurtenis is,

waar mensen de Liefde en het Léven moeten ontberen.

'Stille Zaterdag-spiritualiteit' is,

'Gewoon' aanwezig zijn

– en blijven –

bij de nacht (de pijn, de kleinheid,...) van de ander

tot die ander open groeit,

en die dood niet langer dood is

maar spreekt van een vermoeden

van onvermoede nieuwheid van leven.